

КОНКЛАВ
(Devil's Night 3.5)

НОЩТА НА ОГЪНЯ
(Devil's Night 4.5)

CONCLAVE

Copyright © 2019 Penelope Douglas

FIRE NIGHT

Copyright © 2020 Penelope Douglas

© Рая Делчева, *превод от английски*

© Фиделия Косева, *дизайнер на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2024

ISBN: 978-954-28-4890-5

ПЕНЕЛЪПИ ДЪГЛАС

Конклав
—
Нощта
на огъня

Превод от английски:

Рая Делчева

СЪДЪРЖАНИЕ

КОНКЛАВ

Бележка от автора..... 9

Първа част

Деймън.....13

Рика.....43

Втора част

Рика.....49

Деймън..... 112

НОЩТА НА ОГЪНЯ

Бележка от автора..... 139

Кай..... 143

Деймън..... 183

Уил..... 201

Майкъл..... 219

Мадс..... 240

Благодарности..... 251

За автора..... 254

КОНКЛАВ

Бележка от автора

„Конклав“ е новела от 27 000 думи, като действието се развива между „Безчувствен“ и „Сумрак“. Свързана е с останалите книги от поредицата „Нощта на Дявола“ и можете да я свалите безплатно на английски от уебсайта ми <https://pendouglas.com/>, в секцията за бонус съдържание. Не е нужно да плащате за нея. И все пак, ако сте почитатели на „Нощта на Дявола“, можете да се сдобиете с книгата в хартиен и електронен вариант, за да допълните колекцията си. Приятно четене!

Първа част

ДЕЙМЪН

Влизам и пускам ключовете си на масичката във фоайето, докато вървя към кухнята. Стрелвам поглед нагоре.

На горния етаж е тъмно.

Ако ме е напуснала, ще опустоша целия проклет свят, докато не я открия, а ако е взела детето ми, тогава наистина ще се погрижа за нея. Какви глупости. *Когато се обаждам, ми вдигаш. Когато хората ми ти подадат телефона, приемаш проклетото обаждане!* Нямах представа къде, по дяволите, бях сбъркал този път, но ми идеше да строша нещо, за да не ѝ извия хубавото малко вратле.

Приключих пътуването си по-рано и изтичах обратно вкъщи, защото изведнъж ѝ хрумнало да не отговоря на обажданията ми и да си играе със спокойствието ми? Какво, по дяволите? Знаех си, че трябваше да остана необвързан. Знаех го, защото жените винаги правят така, нали? Вземат те, връзват те на проклето малко възелче, така че да не можеш да дишаш, и...

Свивам юмруци и поклащам глава. *Глупости.* Какви глупости!

Втурвам се по коридора към кухнята, готов да се отбия в залепения за къщата гараж, за да взема въже

и да ѝ напомня точно в кого е влюбена, но забелязвам фигура, стояща на двора, и спирам.

Навън вали. Кой ли е там?

Сменям посоката и се отправям към прозорците.

Хийт Дейвис, един от охранителите, които господин Гарин нае за нощната смяна, се е облегал на тухлената стена и се е скрил от дъжда под навеса. Стои с ръце в джобовете, а от устата му виси цигара. Във въздуха над него се издига дим и облизвам устни, опитвам се да пренебрегна изгарящото желание, полазило езика ми. Проблемът с отказването на цигарите е, че е много трудно, ако в крайна сметка не си се отказал напълно.

Прилежно сресаната му назад коса лъщи под искрящата лампа на верандата, а сините му очи са извърнати към двора и наблюдават нещо.

Проследявам погледа му.

Уинтър стои с гръб към нас, потопена до кръста в басейна, дъждовните капки се изливат по повърхността на водата, а косата ѝ е залепнала за гърба ѝ.

Изпускам дъха, който не си давах сметка, че съм съдържал. Тя е тук.

Вдига ръце и ги движи плавно под следобедния дъжд, като пристъпва надясно, а после замахва настрани и пристъпва наляво.

Танцува. Често се упражнява в басейна, защото ѝ е по-лесно да пази равновесие.

Но тогава виждам как отмества коса настрани, разкривайки голия си гръб, и погледът ми се плъзга надолу по гръбнака ѝ към разголението ѝ кръст и ханш.

Свеждам брадичка и очите ми пламват. Няма никакви дрехи.

Единственото, което правя, е да погледна към Дейвис. Той не мига, вперил очи в нея.

Когато му казах да не я изпуска от поглед, нямах предвид точно това.

Уинтър се обръща, хванала косата си с двете си ръце, така че гърдите ѝ остават скрити, но забелязвам белия тюл, който е сложила върху лицето си, и имам чувството, че сърцето ми ще изскочи. Той е част от костюма за предстоящия ѝ спектакъл и тя се упражняваше, за да свикне с него.

Но това, че е само по воал и не носи никакви дрехи – особено докато ме няма, за да я видя – страшно ме вбесява.

Наблюдавам как отпуска ръце и се накланя на една страна, протяга се напред и се завърта в дъжда. Буйната ѝ коса, прозрачният плат на лицето ѝ, идеалните ѝ гърди и кожа...

Боже, направо е фантастична. В нея има нещо, което винаги ще си остане невинно. Над нас изтрещява гръмотевица и разцепва небето, а аз спирам да се тревожа дали Уинтър ми е ядосана и каква може да е причината за това. Искам да вляза в басейна при нея.

Отправлям се към хладилника и измъквам сандвич от подноса вътре, а преди да изляза навън, вадя един касапски нож от стойката и разрязвам квадрата наполовина. Отхвапвам и тръгвам с ножа в ръка.

Дейвис веднага ме забелязва, изпъва гръб и гаси цигарата си с крак. Заглеждам се в Уинтър и в строятното ѝ тяло, което се извива, накланя се и адски ме изкушава, както така добре умее. Пенисът ми набъбва в панталоните ми и хвърлям бърз поглед към Дейвис. Обзалагам се, че и той се е възбудил.